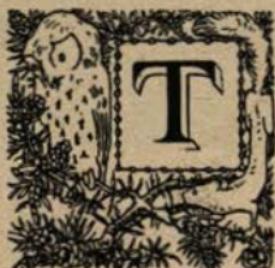

Римска строгость.

опълъ и ясенъ пролѣтенъ день. Слънцето въ Италия грѣе много весело и приятно. Шуми и бучи гордиятъ градъ Римъ. Тибъръ носи своите дълбоки води, а на Капитолия вѣтъръ подухва високите свещени дървета, що обгръщатъ съ клоновете си храмътъ на бога Юпитера.

Многоброенъ римски народъ се стича отъ всѣкждѣ върху форума — обществения мегданъ — прѣдъ храма. Сичките сенатори, 60-годишни старци, патриции по родъ, облечени въ широки дрехи (тоги), ушити отъ бѣлъ вълненъ платъ, домашна работа, — бавно пристѣпватъ, събиратъ се на засѣдание въ своето здание. Ето и останалите граждани се събиратъ, трупатъ се на форума, дѣто засѣдава общонародното събрание. Прѣзъ голѣмата навалица отварятъ пѣтъ нѣколко стражари да минатъ върху коне двамата нови консули — Юни Брутъ и Колатинъ. Около тѣхъ вървятъ 12 едри, яки и високи ликтори съ снопъ тояги на рамо. Посрѣдъ снопа, запъхната, личи остри и широка сѣкира. Това сѫ пазачите на консулите. Онѣзи, които извѣршватъ нѣкакво държавно прѣстѣпление или които поsegнатъ на консулите, биватъ посичани отъ ликторите съ сѣкирата, по заповѣдъ на